

4. Когато държава членка използва възможността, предоставена ѝ от член 3, параграф 3 от Регламент № 2988/95, принципът на пропорционалност не допуска прилагане на тридесетгодишен давностен срок за връщането на незаконно получена от бюджета на Съюза облага.

(¹) ОВ С 346, 18.12.2010 г.

Решение на Съда (трети състав) от 21 декември 2011 г. (преюдициално запитване от Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — Италия) — Teresa Cicala/Regione Siciliana

(Дело C-482/10) (¹)

(Национално административно производство — Административни актове — Задължение за мотивиране — Възможност за мотивиране на административния акт за първи път в съдебното производство по обжалването му — Тълкуване на член 296, втора алинея ДФЕС и член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз — Липса на компетентност на Съда)

(2012/С 49/16)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Страни в главното производство

Жалбоподател: Teresa Cicala

Ответник: Regione Siciliana

Предмет

Преюдициално запитване — Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — Тълкуване на член 296 ДФЕС и на член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз — Съвместимост на национална правна уредба, която при определени условия допуска публичната администрация да не мотивира своите актове или да ги мотивира едва в съдебните производства, образувани във връзка с тях

Диспозитив

Съдът на Европейския съюз не е компетентен да отговори на въпросите, поставени от Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana (Италия) с акт от 20 септември 2010 г.

(¹) ОВ С 328, 4.12.2010 г.

Решение на Съда (голям състав) от 21 декември 2011 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Centre hospitalier universitaire de Besançon/Thomas Dutrueux, Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

(Дело C-495/10) (¹)

(Директива 85/374/ЕИО — Отговорност за дефектни стоки — Приложно поле — Национален режим, който предвижда възлагане на обществените здравни заведения на задължението да поправят вредите, претърпени от пациент поради неизправност на оборудване или стока, използвано или използвана при предоставянето на грижи, дори при липсата на вина на посочените заведения)

(2012/С 49/17)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Centre hospitalier universitaire de Besançon

Ответници: Thomas Dutrueux, Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

Предмет

Преюдициално запитване — Conseil d'État — Тълкуване на член 13 от Директива 85/374/ЕИО от 25 юли 1985 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно отговорността за вреди, причинени от дефект на стока (ОВ L 210, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 183) — Отговорност на обществените здравни заведения по отношение на техните пациенти — Допустимост на национален режим на отговорност, който позволява, дори при липса на вина, пострадащото лице да получи обезщетение за вредите, причинени от неизправността на дефектни стоки — Ограничаване на отговорността на доставчика на услуги

Диспозитив

Отговорността на доставчик на услуги, който при предоставянето на услуги, каквито са грижите, положени в болнично заведение, използва дефектно оборудване или дефектни стоки, което или които не са произведени от него по смисъла на разпоредбите на член 3 от Директива 85/374/ЕИО на Съвета от 25 юли 1985 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно отговорността за вреди, причинени от дефект на стока, изменена с Директива 1999/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 май 1999 година, и поради това причини вреди на получателя на услугата, не попада в приложното поле на тази директива. Последната следователно допуска дадена държава членка да установи режим като разглеждания в главното производство, предвиждащ отговорността на такъв доставчик по отношение на така причинените вреди дори при липса на всякаква вина, която може да

му бъде вменена, при условие обаче увреденото лице и/или посоченият доставчик да запази възможността да ангажира отговорността на производителя на основание на посочената директива, когато са изпълнени предвидените от нея условия.

(¹) ОВ С 30, 29.1.2011 г.

Решение на Съда (седми състав) от 21 декември 2011 г. (преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Белгия) — Vlaamse Oliemaatschappij NV/FOD Financiën

(Дело С-499/10) (¹)

(Шеста директива ДДС — Лица — платци на данъка — Солидарно отговорно трето лице — Складов режим, различен от режима на митнически склад — Солидарна отговорност на складодържателя и собственика на стоките, който е данъчнозадължено лице — Добросъвестност или липса на умисъл или небрежност от страна на складодържателя)

(2012/С 49/18)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vlaamse Oliemaatschappij NV

Ответник: FOD Financiën

Предмет

Преюдициално запитване — Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Тълкуване на член 21, параграф 3 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Лица — платци на данъка — Солидарно отговорно трето лице — Национална правна уредба, съгласно която складодържателят е солидарно отговорен за заплащането на дължимия данък от собственика на стоките, който е данъчнозадължено лице, при складов режим, различен от режима на митнически склад, дори при положение, че складодържателят е добросъвестен или не е налице нито умисъл, нито небрежност от негова страна

Диспозитив

Член 21, параграф 3 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 2001/115/ЕО на Съвета от 20 декември 2001 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска държавите членки да предвидят, че държателят на склад, различен от митнически склад, е солидарно отговорен за заплащането на данъка върху добавената стойност, дължил във връзка с възлездна доставка на стоки, която техният собственик, задължено по ДДС лице, е извършил от този склад, когато държателят на посочения склад е добросъвестен или не е налице нито умисъл, нито небрежност от негова страна.

(¹) ОВ С 13, 15.1.2011 г.

Решение на Съда (осми състав) от 21 декември 2011 г. (преюдициално запитване от Върховен административен съд — България) — Евротил АД/Директор на Агенция „Митници“

(Дело С-503/10) (¹)

(Директива 2003/30/ЕО — Член 2, параграф 2, буква а) — Понятие за биоетанол — Продукт, произведен от биомаса, съдържащ етилов алкохол, който има алкохолно съдържание над 98,5 % и не е денатуриран — Значение на действителното използване като биогориво — Регламент (ЕИО) № 2658/87 — Комбинирана номенклатура — Тарифно класиране на биоетанола с оглед на събирането на акциз — Директива 2003/96/ЕО — Енергийни продукти — Директива 92/83/ЕИО — Член 20, първо тире и член 27, параграф 1, букви а) и б) — Понятие за етилов алкохол — Освобождаване от облагане с хармонизирания акциз — Денатуриране)

(2012/С 49/19)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховен административен съд

Страни в главното производство

Жалбоподател: Евротил АД

Ответник: Директор на Агенция „Митници“

Предмет

Преюдициално запитване — Върховен административен съд — Тълкуване на член 2, параграф 2, буква а) от Директива 2003/30/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 май 2003 година относно насърчаването на използването на биогорива и други възобновяеми горива за транспорт (ОВ L 123, стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 39, стр. 170) и на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3), изменен с Регламент (ЕИО) № 2587/91 на Комисията от 26 юли 1991 година (ОВ L 259, стр. 1) — Тълкуване на член 2, параграф 1 от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно реструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията (ОВ L 283, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 98) и на член 20, първа алинея, първо тире от Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки (ОВ L 316, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 152) — Продукт, произведен от биомаса, съдържащ естери, висши алкохоли и алдехиди, който има алкохолно съдържание над 98 % и не е денатуриран — Понятие за биоетанол — Класиране в подпозиция 2207 20 00 (Етилов алкохол и спиртове денатурирани, с всякакво алкохолно съдържание) или в подпозиция 2207 10 00 (Неденатуриран етилов алкохол с алкохолно съдържание по обем 80 % vol или повече) с оглед на начисляването на акциз.